

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11.12.1969, sp. zn. 3 To 152/69, ECLI:CZ:KSUL:1969:3.TO.152.1969.1

Číslo: 45/1969

Právní věta: K předpokladům pro uložení trestu zákazu činnosti. Uložení trestu zákazu řízení motorových vozidel nebrání skutečnosti, že v době uložení tohoto trestu obviněný není držitelem řidičského průkazu. Účinky tohoto trestu se v takovém případě projevují v tom, že po dobu trestu nemůže obviněný oprávnění k řízení motorových vozidel získat.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 11.12.1969

Spisová značka: 3 To 152/69

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 45/1969 sb. rozh.

K předpokladům pro uložení trestu zákazu činnosti.

Uložení trestu zákazu řízení motorových vozidel nebrání skutečnosti, že v době uložení tohoto trestu obviněný není držitelem řidičského průkazu. Účinky tohoto trestu se v takovém případě projevují v tom, že po dobu trestu nemůže obviněný oprávnění k řízení motorových vozidel získat.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí n. Labem z 11. 12. 1969, [3 To 152/69.](#))

Krajský soud k odvolání prokurátora doplnil podle § 259 odst. 3 tr. ř. rozsudek okresního soudu v Jablonci n. Nisou z 9. 1. 1969 sp. zn. 2 T 357/68, jímž byl obviněný uznán vinným trestnými činy podle § 133 odst. 1 tr. zák. a podle § 201 tr. zák. a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a podle § 49 odst. 1 tr. zák. k trestu zákazu řízení motorových vozidel.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným, že dne 31. 10. 1968 v podnapilém stavu odcizil ze dvora Lesního závodu v J. nákladní auto zn. V3S, které pak řídil do N. a se kterým

havaroval. Za trestný čin neoprávněného užívání věci z majetku v socialistickém vlastnictví podle § 133 odst. 1 tr. zák. a trestný čin opilství podle § 201 tr. zák. byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na deset měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

Okresní prokurátor v odvolání namítal, že obžalovaný je náchylný k požívání alkoholických nápojů. Plyne to jak ze zprávy o jeho pověsti, tak i z jeho předchozího odsouzení. Byl trestán již třikrát a rozsudkem VOS v Pardubicích z 29. 9. 1964 mu bylo vedle trestu odnětí svobody uloženo i ochranné léčení, rozsudkem okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 24. 6. 1966 pak mu byl za trestný čin opilství podle § 201 tr. zák. uložen vedle trestu odnětí svobody také trest zákazu řízení motorových vozidel na dva roky. Proto mu měl být i v tomto případě kromě trestu odnětí svobody uložen i dlouhodobý trest zákazu řízení motorových vozidel. Okresní prokurátor navrhl, aby odvolací soud tento trest obžalovanému uložil.

Odvolací soud po přezkoumání napadeného rozsudku i řízení mu předcházejícího zjistil, že vina obžalovaného je bezpečně prokázána a správně posouzena. Poukazuje v tomto směru na odůvodnění napadeného rozsudku, jeho zjištění, úvahy i závěry, s kterými se – když skutkový stav nedoznal v odvolacím řízení změny – ztotožňuje.

Uložený trest odnětí svobody vystihuje stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, zejména nemalou míru jeho zavinění. Soud prvního stupně všechny okolnosti pro stanovení výše trestu odnětí svobody uvážil a právem také rozhodl, že k nápravě obžalovaného je nutný výkon trestu.

Odvolací soud však považuje za důvodnou námitku odvolání, že obžalovanému měl být uložen také trest zákazu řízení motorových vozidel. Úkolem soudu je postihnout pachatele takovým trestem nebo takovými tresty, jaké účel trestu vyžaduje. Účelem trestu je – mimo jiné – chránit společnost před pachateli trestných činů a zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti. Jestliže je prokázáno ze zpráv o pověsti a z předchozích odsouzení obžalovaného, že má sklon k nemírnému požívání alkoholických nápojů, a že se pod jejich vlivem dopouští trestné činnosti a jestliže je již podruhé odsuzován za trestný čin záležející v tom, že v podnapilosti řídil motorové vozidlo, je požadavek odvolání, aby obžalovanému byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel, důvodný a účel trestu takový postih vyžaduje.

Skutečnost, že obžalovaný oprávnění k řízení motorových vozidel nemá je nerozhodná, protože v takovém případě trest zákazu řízení znamená, že po dobu stanovenou soudem nemůže obžalovaný takové oprávnění získat. Ani se stanoviskem soudu prvního stupně, že trest zákazu činnosti není nutno ukládat proto, že nepřichází v úvahu, že by obžalovaný mohl vzhledem k dosavadní trestné činnosti v budoucnu získat oprávnění k řízení motorových vozidel, nelze souhlasit. Jestliže účelem trestního zákona je též chránit oprávněné zájmy občanů a vychovávat k řádnému plnění občanských povinností a k zachovávaní pravidel občanského soužití (§ 1 tr. zák.) a jestliže prostředkem k dosažení tohoto účelu je ukládání a výkon trestu (§ 2 tr. zák.), pak soud musí obžalovanému uložit takový trest nebo takové tresty, jež jsou k dosažení tohoto cíle potřebné; v tomto případě tedy také trest zákazu řízení motorových vozidel na přiměřenou dobu. Musí tak učinit bez ohledu na to, že zájmy, o jejichž ochranu jde, budou v budoucnu ochráněny i opatřeními jiných orgánů vůči pachateli.

Platí to tím spíše, že proti úvaze soudu, že obžalovaný by nemohl oprávnění k řízení získat vzhledem k dosavadní trestné činnosti, lze postavit úvahu, že orgány rozhodující o takovém oprávnění – vycházejíce jen ze záznamů o dřívějším postihu – by nemusely považovat vydání oprávnění k řízení po určitém časovém odstupu za vyloučené. pokud by ani soud nepovažoval za nutné zákaz činnosti vyslovit.

Odvolací soud proto odvolání okresního prokurátora vyhověl a zákaz řízení motorových vozidel

vyslovil na dobu tří let, kterou považuje za přiměřenou a s ohledem na sklony obžalovaného za nutnou.